השבת יש לבעלי עסקים מתנה מיוחדת מאדמו"ר הזקן בעל התניא.

את המאמר המרכזי השבת הוא מקדיש לנו, ואומר שהתפילה שלנו יותר משמעותית מאשר תפילה של יושבי אוהל. לא בכל יום מקבלים כזו מתנה.

איך הוא הגיע לזה? ולמה דווקא השבת?

השבת אנחנו קוראים על המבול.

כמו תמיד, החסידות מחפשת איפה אנחנו פוגשים בחיים שלנו כל דבר שקורה בתורה.

את המבול, אומר האדמו"ר הזקן, אנחנו פוגשים בטרדות הפרנסה שמציפות אותנו כמו המבול. איך אומרים? השוטף שוטף אותנו.

נשמע לא משהו, נכון?

אבל, אומר האדמו"ר הזקן, למבול יש שם נוסף. הוא נקרא בנביא גם "מי נח", כי מי נח זאת לי, וזה אומר שיש במבול גם משהו של נינוחות, כמו מי מנוחות. איך זה יכול להיות?

כאן נכנסים בעלי העסקים לתמונה.

אתם מכירים את זה כשאתם רואים מישהו שמסתובב בנחת עם ידיים בכיסים באיזה מקום ומסתכל מסביב? אומרים שהוא מסתובב כאן כמו בעל הבית, נכון?

אבל זה משונה, הרי על מי יש הכי הרבה אחריות? למי יש הכי הרבה טרדות, לא לבעל הבית? הכל על הראש שלו, ובכל זאת, כשאני נמצא בעסק שלי, כשאני מרגיש שזה שלי, יש לי נחת מיוחדת.

אותה תחושה יש בבית שלי כשאני אשב ומסתכל על המשפחה שלי. מצד אחד, כל טרדות החיים שלי זה רק בשבילם ובגללם, ומצד שני, אין נחת גדולה מזו.

אותו הדבר כשמשווים בין ילד למבוגר. ילד חי בגן עדן; דואגים לו, נותנים לו, עוטפים אותו. מבוגר צריך להתמודד עם כל הטרדות, אבל מכירים מישהו שמוכן לחזור לגור אצל ההורים? ולוותר על העצמאות, על הבית שלו?

הסוד, אומר אדמו"ר הזקן, הוא בהבדל בין להיות צופה במשחק לבין להיות שחקן בתוך המגרש. כשאני מקים משפחה, כשאני מקים עסק, אני משחק במגרש, ואז זה שלי, והנחת שלי היא הכי גדולה.

במילים של פנימיות, זה המעבר מ"לאסתכלא ביקרא דמלכא", להסתכל על ה' מבחוץ, אל "לאשתאבא בגופא דמלכא", להיות חלק מה' ממש.

ואת זה, אומר אדמו"ר הזקן, חווים בעלי העסקים "על מלא", יותר מישבי אוהל ויותר משכירים. לקיחת האחריות שלהם מתבטאת בעוד תחום מרכזי בחיים, תחום הפרנסה. ולכן, כשבעלי העסקים מתפללים, הם באמת מרגישים את ההתמודדות עם העולם הזה עד הסוף.

והרי בשביל זה ה' שלח אותנו לכאן ולא השאיר אותנו בגן עדן להסתכל עליו מבחוץ. הוא רצה שנתאמץ, שנעבור אתגרים. בכל אתגר וקושי, רק מחברים אותנו יותר למי שאנחנו באמת, והופכים אותנו להיות יותר חלק ממנו, כמו שיודע כל מי שעבר אתגר בחיים.

המתנה שהמבט הזה נותן לנו בעסק היא שמעכשיו, כשנתמודד עוד יום ועוד יום עם האתגרים, כשנתפלל לה' שיסייע לנו בתוך ההתמודדות הזו, נדע שזה רק מקרב אותנו אליו יותר.

ושבשביל זה אנחנו כאן, בשביל ליצור עולם גשמי שקשור אליו, שבתוכו אנחנו זוכרים אותו ומכוונים אליו, ושזה התפקיד הכי עמוק שיש.

את המתנה הזו אנחנו מקבלים בשבת הראשונה של חודש חשוון, צידה לדרך לקראת ימי החול של השנה החדשה.

שנזכה להתפלל כמו בעלי עסק. שבת שלום.